

Õiguskomisjon Esimees

19.2.2019

Hr Claude Moraes

Esimees

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

BRÜSSEL

Teema: Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse Varjupaiga- ja Rändefond – arvamus õigusliku aluse kohta (COM(2018)0471 – C8-0271/2018 – 2018/0248(COD))

Austatud esimees

Palusite 24. jaanuari 2019. aasta kirjas õiguskomisjonil anda vastavalt kodukorra artiklile 39 arvamuse selle kohta, kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 80 lisamine komisjoni ettepaneku õiguslikule alusele on asjakohane.

Õiguskomisjon arutas eespool nimetatud küsimust 18. veebruari 2019. aasta koosolekul.

I – Taust

Ettepaneku eesmärk on luua Varjupaiga- ja Rändefond, mis on praeguse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi¹ õigusjärglane, ning selle peamine eesmärk on toetada liikmesriike rände tõhusal juhtimisel. Fondi eesmärk on tagada, et EL jätkab oma kohustuste täitmist nende inimeste vastu, kes vajavad rahvusvahelist kaitset, hõlbustada nende inimeste tagasipöördumist, kellel ei ole õigust ELi jääda, ning toetada lahendusi, mis aitavad asendada ebaseaduslikud ja kontrollimatud rändevood turvaliste ja nõuetekohaselt hallatavate seadusliku sisserände võimalustega.

Peamine eesmärk, mida ettepanekuga taotletakse, on muuta fondi haldamine võrreldes

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 516/2014, millega luuakse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifond, muudetakse nõukogu otsust 2008/381/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsused nr 573/2007/EÜ ja nr 575/2007/EÜ ja nõukogu otsus 2007/435/EÜ (ELT L 150, 20.5.2014, lk 168).

praeguse programmitöö perioodiga paindlikumaks, võttes kasutusele uued mehhanismid vahendite eraldamiseks eelarve jagatud, otsese ja kaudse täitmise raames.

Ettepanek põhineb ELi toimimise lepingu artikli 78 lõikel 2 ning artikli 79 lõigetel 2 ja 4, mis käsitlevad piirikontrolli-, varjupaiga- ja sisserändepoliitikat. LIBE-komisjonis on esitatud mitu muudatusettepanekut, mille eesmärk on lisada õiguslikule alusele ELi toimimise lepingu artikkel 80 solidaarsuse ja vastutuse, sealhulgas finantskoormuse liikmesriikide vahel õiglase jagamise põhimõtte kohta.

LIBE-komisjoni raport on kavas vastu võtta 19. veebruaril 2019, et esimese lugemise seisukoht oleks võimalik täiskogus vastu võtta enne valimisi. Seepärast ei peeta enne valimisi institutsioonidevahelisi läbirääkimisi kõnealuse teema üle.

II – Asjakohased aluslepingu artiklid

Komisjoni ettepaneku õiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikli 78 lõige 2 ning ELi toimimise lepingu artikli 79 lõiked 2 ja 4, mis on esitatud vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala käsitleva jaotise piirikontrolli-, varjupaiga- ja sisserändepoliitika peatükis.

Artikli 78 sõnastus on järgmine (rõhuasetus lisatud).

Artikkel 78

(endised EÜ asutamislepingu artikli 63 esimese lõigu punktid 1 ja 2 ning artikli 64 lõige 2)

1. Liit arendab välja varjupaiga, täiendava kaitse ja ajutise kaitsega seotud ühise poliitika, mille eesmärk on tagada sobiv seisund kõikidele rahvusvahelist kaitset vajavatele kolmandate riikide kodanikele ning tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtte järgimine. Nimetatud poliitika peab vastama 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsioonile ja 31. jaanuari 1967. aasta pagulasseisundit käsitlevale protokollile ning teistele asjakohastele lepingutele.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kohta, mis hõlmab:

- a) kogu liidus kehtivat ühetaolist varjupaigaseisundit kolmandate riikide kodanikele;*
- b) ühetaolist täiendava kaitse seisundit kolmandate riikide kodanikele, kes Euroopa varjupaika saamata vajavad rahvusvahelist kaitset;*
- c) ühist ajutise kaitse süsteemi ümberasustatud isikutele nende massilise sissevoolu korral;*
- d) ühist menetlust ühetaolise varjupaiga või täiendava kaitse seisundi andmiseks ja äravõtmiseks;*

- e) *kriteeriume ja mehhanisme, millega määratakse kindlaks, milline liikmesriik on vastutav varjupaiga- või täiendava kaitse taotluse läbivaatamise eest;*
- f) *varjupaiga või täiendava kaitse taotlejate vastuvõtmise tingimusi käsitlevaid norme;*
- g) *partnerlust ja koostööd kolmandate riikidega, et juhtida varjupaika, täiendavat või ajutist kaitset taotlevate isikute sissevoolu.*

3. Kui ühes või mitmes liikmesriigis tekib kolmandate riikide kodanike ootamatu sissevoolu tõttu hädaolukord, võib nõukogu võtta komisjoni ettepaneku põhjal vastu ajutisi meetmeid asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide toetamiseks. Nõukogu teeb otsuse pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga.

ELi toimimise lepingu artikli 79 sõnastus on järgmine (rõhuasetus lisatud).

Artikkel 79

(endised EÜ asutamislepingu artikli 63 esimese lõigu punktid 3 ja 4)

1. Liit töötab välja ühise sisserändepoliitika, mille eesmärk on tagada kõigil etappidel sisserändevoogude tõhus juhtimine, liikmesriikides seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiglane kohtlemine ning tõhusamad meetmed ebaseadusliku sisserände ja inimkaubanduse ennetamiseks ja nende vastu võitlemiseks.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärgil võtavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt vastu meetmed järgmistes valdkondades:

- a) *liikmesriiki sisenemise ja seal viibimise tingimused ning normid, mille kohaselt liikmesriigid väljastavad pikaajalisi viisasid ja elamislube, sealhulgas neid, mille eesmärk on perekondade taasühinemine;*
- b) *liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiguste määratlemine, sealhulgas liidusisest liikumisvabadust ja teistes liikmesriikides elamist reguleerivate tingimuste sätestamine;*
- c) *ebaseaduslik sisseränne ja ebaseaduslik elamine riigis, sealhulgas ebaseaduslikult riigis elavate isikute väljasaatmine ja repatrieerimine;*
- d) *võitlemine inimkaubanduse, eelkõige naiste ja lastega kauplemise vastu.*

3. Liit võib sõlmida kolmandate riikidega tagasivõtulepinguid riigis loata elavate kolmandate riikide kodanike, kes ei täida või enam ei täida liikmesriigi territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise nõudeid, tagasivõtmiseks nende päritoluriiki või -kohta.

4. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad seadusandliku tavamenetluse kohaselt kehtestada meetmeid, millega stimuleeritakse ja toetatakse liikmesriike oma territooriumil seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike integratsiooni soodustamisel, ilma et see kohustaks liikmesriike oma õigus- ja haldusnorme ühtlustama.

5. Käesolev artikkel ei mõjuta liikmesriikide õigust otsustada seda, kui palju lubada oma territooriumile kolmandate riikide kodanikke, kes saavad riiki töö otsimise eesmärgil kas palgatöötajana või füüsilisest isikust ettevõtjana.

ELi toimimise lepingu artikkel 80, mida soovitakse lisada ettepaneku õiguslikule alusele ja mis on esitatud ELi toimimise lepingu samas jaotises ja peatükis kui artiklid 78 ja 79, on sõnastatud järgmiselt (rõhuasetus lisatud).

Artikkel 80

(Lissaboni lepinguga lisatud uus artikkel)

Käesolevas peatükis sätestatud liidu poliitika kavandamisel ja elluviimisel juhendatakse solidaarsuse ning vastutuse, sealhulgas finantskoormuse liikmesriikide vahelise õiglase jagamise põhimõtetest. Käesoleva peatüki põhjal vastu võetud liidu õigusaktides sisalduvad vajaduse korral asjakohased meetmed nimetatud põhimõtete rakendamiseks.

III – Õiguslikku alust puudutav kohtupraktika

Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt „peab ühenduse õigusakti õigusliku aluse valik põhinema objektiivsetel asjaoludel, mis on kohtulikult kontrollitavad ja mille hulka kuuluvad eelkõige õigusakti eesmärk ja sisu“². Väära õigusliku aluse valimine võib seepärast olla kõnealuse õigusakti tühistamise põhjus.

Mitme õigusliku aluse korral tuleb kindlaks teha, kas ettepanek

- 1) taotleb mitut eesmärki või kas sellega reguleeritakse mitut valdkonda ning üks neist on määratletav peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonnana, samas kui teised on kõrvalise tähtsusega või
- 2) taotleb samaaegselt mitut eesmärki või hõlmab mitut lahutamatu seotud reguleerimisvaldkonda, ilma et mõni neist oleks teisega võrreldes teisejärguline või kaudne.

Euroopa Kohtu praktika kohaselt peab õigusakt esimesel juhul põhinema ühel õiguslikul alusel, nimelt sellel, mida nõuab peamine või ülekaalukas eesmärk või valdkond, ning teisel juhul vastavatel erinevatel õiguslikel alustel.³

² Kohtuasi C-45/86: komisjon vs. nõukogu (üldised tariifsed soodustused), EKL 1987, lk 1439, punkt 5; kohtuasi C-440/05, komisjon vs. nõukogu, EKL 2007, lk I-9097; kohtuasi C-411/06: komisjon vs. Euroopa Parlament ja nõukogu, EKL 2009, lk I-7585.

³ Vt eespool osutatud kohtuasja C-411/06 punkte 46–47.

IV – Kavandatava määruse eesmärk ja sisu

Ettepaneku peamine eesmärk on toetada liikmesriike rände tõhusal haldamisel, tagades ELi kohustuste täitmise nende inimeste vastu, kes vajavad rahvusvahelist kaitset, hõlbustades nende inimeste tagasipöördumist, kellel ei ole õigust ELi jääda, ning toetades lahendusi, mis aitavad asendada ebaseaduslikud ja kontrollimatud rändevood turvaliste ja nõuetekohaselt hallatavate seadusliku sisserände võimalustega. Peamine eesmärk, mida ettepanekuga taotletakse, on muuta fondi haldamine praeguse programmitöö perioodiga võrreldes paindlikumaks, võttes kasutusele uued mehhanismid vahendite eraldamiseks eelarve jagatud, otsese ja kaudse täitmise raames.

Ettepanek koosneb 61 põhjendusest, 35 artiklist ja 8 lisast.

Põhjendustes 1–9 esitatakse ettepaneku poliitiline ja seadusandlik taust ja kontekst, sealhulgas Euroopa rände tegevuskava (mai 2015) ja Euroopa Ülemkogu 19. oktoobri 2017. aasta järeldused, milles rõhutatakse liidu suutlikkust koondada tõhusalt rännet ja koostööd käsitlevaid Euroopa ja riigi tasandi jõupingutusi kooskõlas solidaarsuse ja vastutuse õiglase jagamise põhimõttega ning korraldatakse uuesti vajadust järgida rände haldamisel terviklikku, pragmaatilist ja resoluutset lähenemisviisi eesmärgiga taastada kontroll välispiiridel ning vähendada ebaseaduslikult saabunute ja merel hukkunute arvu. Need meetmed peaksid põhinema kõigi olemasolevate liidu ja liikmesriikide vahendite paindlikul ja kooskõlastatud kasutamisel. Lisaks on rändekriis toonud esile vajaduse reformida Euroopa ühist varjupaigasüsteemi ning täiendada ja tugevdada Euroopa Liidu Varjupaigaameti tegevust.

Põhjenduses 10 sätestatakse, et fondist tuleks toetada liidu ja liikmesriikide jõupingutusi, mis on seotud liikmesriikide varjupaigapoliitika väljatöötamise, järelevalve ja hindamise suutlikkuse suurendamisega, võttes arvesse kohustusi, mis tulenevad kehtivast liidu õigusest.

Põhjendustes 11–30 on loetletakse võetavate meetmete üksikasjalikud valdkonnad ja eesmärgid.

Põhjenduses 31 sätestatakse, et liidu eelarvest tuleks eelkõige rahastada sellist tegevust, mille puhul liidu sekkumine võib anda lisaväärtust, võrreldes liikmesriikide eraldi tegutsemisega. Käesoleva määruse alusel antav rahaline toetus peaks eelkõige aitama suurendada riikide ja liidu suutlikkust varjupaiga ja rände valdkonnas.

Põhjendustes 32–40 kirjeldatakse seda, kuidas eraldatakse rahalisi vahendeid ja ressursse ning hüvitatakse kulusid.

Põhjenduses 41 märgitakse, et selleks, et täiendada käesoleva fondi poliitikaeesmärkide rakendamist liikmesriikide tasandil nende programmide kaudu, tuleks sellest toetada ka liidu tasandi meetmeid. Sellised meetmed peaksid teenima fondi kohaldamisalasse jäävaid üldisi strateegilisi eesmärke.

Põhjenduses 42 on sätestatud, et erakorralist abi peaks olema võimalik anda kooskõlas käesolevas määruses sätestatud raamistikuga.

Põhjendustes 43–48 sätestatakse fondi suhete praktiline korraldus sama valdkonna teiste fondide ja vahenditega.

Põhjendustes 49–55 nähakse ette rakendusmeetodid, sätted ülemeremaade ja -territooriumide ning äärepoolseimate piirkondade kohta, seirenõuded ja seos kliimameetmetega.

Põhjendustes 56–66 käsitletakse delegeeritud ja rakendamisolulisi, subsidiaarsust ja proportsionaalsust ning Ühendkuningriigi, Iirimaa ja Taani staatust.

Artiklis 3 sätestatakse, et fondi poliitiline eesmärk on aidata kaasa rändevoogude tõhusale juhtimisele kooskõlas liidu asjaomase *acquis*’ ja liidu kohustustega põhiõiguste vallas; fondi erieesmärgid on tugevdada ja arendada kõiki Euroopa ühise varjupaigasüsteemi aspekte, toetada liikmesriikidesse suunduvat seaduslikku rännet, sealhulgas aidata kaasa kolmandate riikide kodanike integreerimisele, ja aidata võidelda ebaseadusliku rände vastu ning tagada tõhus tagasisaatmine kolmandatesse riikidesse ja tõhus vastuvõtmine kolmandates riikides.

Artiklid 1–6 sisaldavad üldsätteid. Artiklis 6 täpsustatakse, et rahastamiskõlblikud on järgmised üksused: liikmesriigid, kolmandad riigid eritingimustel ja juriidilised isikud, mis on asutatud liidu õiguse alusel, või rahvusvahelised organisatsioonid.

Artiklites 7–31 sätestatakse fondi finants- ja rakendamisraamistik, mis on jagatud jaotisteks, milles käsitletakse toetusi ja nende rakendamist eelarve jagatud, otsese ja kaudse täitmise raames kooskõlas finantsmäärusega. See hõlmab ka seiret, aruandlust ja hindamist käsitlevaid sätteid. Artiklis 9 märgitakse, et temaatilisest rahastust rahastatakse selle komponente, et toetada solidaarsuse ja vastutuse jagamisega seotud jõupingutusi tegevaid liikmesriike. Artiklis 17 nähakse ette ühekordne summa iga rahvusvahelise kaitse taotleja ja selle staatuse saanud isiku eest ümberpaigutamise korral.

Artiklites 32–45 esitatakse ülemineku- ja lõppsätted.

I–VIII lisas sätestatakse eelarve jagatud täitmise raames hallatavate programmide rahastamise kriteeriumid, rakendusmeetmed, toetuse kohaldamisala, kõrgema kaasrahastamise määraga meetmed, tulemuslikkuse põhinäitajad, sekkumise liigid, tegevustoetuse saamise tingimustele vastavad meetmed ning väljundi- ja tulemusnäitajad.

LIBE-komisjoni raporti projektis tehakse ettepanek lisada õiguslikule alusele ELi toimimise lepingu artikkel 80 (vt muudatusettepanek 2) ja selle lisamist on soovitanud ka mitu LIBE-komisjoni variraportööri (vt muudatusettepanekud 161–163).

Lisaks on LIBE-komisjoni muudatusettepanekutega soovitud lisada artiklisse 3 järgmine fondi eesmärk (vt muudatusettepanekud 46, 322, 323 ja 325):

„tagada solidaarsus ja õiglane vastutuse jagamine liikmesriikide vahel, pöörates tähelepanu eeskätt rändajate ja varjupaigataotlejate voogudest enim mõjutatud liikmesriikidele, sealhulgas praktilise koostöö kaudu.“

Lisaks viidatakse mitmes rakendusmeetmeid käsitlevas LIBE-komisjoni muudatusettepanekus ümberpaigutamisele ja solidaarsusele (vt muudatusettepanekud 137, 568 ja 569).

V – Sobiva õigusliku aluse kindlaksmääramine

Kõigepealt tuleks rõhutada, et Euroopa Parlament tegi ettepaneku lisada õiguslikule alusele ELi toimimise artikkel 80 juba praeguse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi⁴ seadusandliku menetluse käigus. Siis paluti õigusteenistusel esitada sellise täienduse kohta õiguslik arvamus, milles jõuti järeldusele, et ümberpaigutamise erimeetmete ühise õigusliku alusena on asjakohane lisada ELi toimimise lepingu artikli 80 teine lause.⁵ Kuigi see määrus võeti lõpuks vastu, ilma et oleks lisatud ELi toimimise lepingu artiklit 80, märkis parlament olukorda Vahemerel ja tervikliku rändekäsitluse väljatöötamise vajadust käsitlevas 26. märtsi 2016. aasta resolutsiooni⁶ punktis 1 järgmist:

„1. juhib tähelepanu asjaolule, et liidu meetmed rände valdkonnas peavad tuginema solidaarsuse põhimõttele; märgib, et ELi toimimise lepingu artiklis 80 sätestatud solidaarsuse põhimõte hõlmab varjupaiga-, sisserände- ja piirikontrolli poliitikat; on seisukohal, et ELi toimimise lepingu artikkel 80 koos artiklitega 77–79 annab õigusliku aluse solidaarsuse põhimõtte rakendamiseks nendes valdkondades;“.

Seepärast on Euroopa Parlamendi seisukoht, mida kinnitab täiskogu hääletus eespool nimetatud resolutsiooni kohta, et ELi toimimise lepingu artiklit 80 võiks ja peaks kasutama õigusliku alusena koos komisjoni poolt käesoleva ettepaneku jaoks esitatud õiguslike alustega.

Lisaks märgib õigusteenistus oma 2013. aasta õiguslikus arvamuses, milles analüüsitakse praeguse Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi õiguslikku alust, et artikli 80 lisamine aluslepingusse tuleneb Euroopa Tulevikukonvendi soovitusel ja selle artikli teine lause lisati eesmärgiga luua teatud õiguslik alus selleks, et solidaarsuspõhimõtet konkretiseeritaks üksikutes poliitikameetmetes. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 80 teine lause – sarnaselt artiklis 352 sätestatud paindlikkuse klauslile – annab liidule õigusliku aluse võtta asjakohaseid meetmeid puuduste kõrvaldamiseks, kui aluslepingutega ei anta otseselt või kaudselt volitusi, mis on vajalikud liidu eesmärkide, antud juhul solidaarsuse ja vastutuse õiglase liikmesriikide vahel jagamise eesmärgi saavutamiseks⁷.

Arvestades, et praegune Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifond põhineb ELi toimimise lepingu artikli 78 lõikel 2 ning ELi toimimise lepingu artikli 79 lõigetel 2 ja 4, milles käsitletakse Euroopa ühise varjupaigasüsteemi, ühise sisserändepoliitika ja kolmandate riikide kodanike integratsiooni edendamise meetmeid, ning arvestades, et määрусega taotletakse samaaegselt neid eesmärke, mille osad on omavahel lahutamatu seotud, ilma et üks neist oleks teisega võrreldes teisejärguline või kaudne, peavad nimetatud artiklid olema ettepaneku õigusliku aluse osa.

Seega tekib küsimus, kas ka ELi toimimise lepingu artikkel 80 peaks olema õiguslik alus koos ELi toimimise lepingu artikli 78 lõikega 2 ning ELi toimimise lepingu artikli 79 lõigetega 2 ja 4.

⁴ Vt joonealune märkus 1.

⁵ Vt Euroopa Parlamendi õigusteenistuse arvamus SJ-0139/13, I lisa.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0102.

⁷ Vt Euroopa Parlamendi õigusteenistuse arvamus SJ-0139/13, punktid 27 ja 41.

Komisjoni sõnul on ettepaneku peamine eesmärk toetada rände tõhusat juhtimist liikmesriikides sellega, et fondi haldamine muudetakse praeguse programmitöö perioodiga võrreldes paindlikumaks ja võetakse kasutusele uued mehhanismid vahendite eraldamiseks eelarve jagatud, otsese ja kaudse täitmise raames. Lisaks sisaldab ettepanek sätteid, mille kohaselt antakse toetust nendele liikmesriikidele, kes aitavad kaasa solidaarsusele ja vastutuse jagamisele (artikkel 9), ning antakse ühekordset toetust iga rahvusvahelise kaitse taotleja ja kaitse staatuse saanud isiku ümberpaigutamise eest (artikkel 17). Seepärast sisaldab juba komisjoni ettepanek liikmesriikide vahelist solidaarsust ja vastutuse, sealhulgas finantskoormuse õiglast jagamist käsitlevaid sätteid.

Nagu eespool märgitud, täpsustatakse seda LIBE-komisjoni raporti projektis ja komisjonile esitatud muudatusettepanekutes, lisades artiklisse 3 eesmärgi tagada solidaarsus ja vastutuse õiglane jagamine liikmesriikide vahel, pidades eelkõige silmas rändajate ja varjupaigataotlejate voogudest enim mõjutatud liikmesriike ja täiendades lisasid seonduvate rakendusmeetmetega.

Nagu õigusteenistus on järeldanud ja kuna eespool nimetatud solidaarsust ja ümberpaigutamist käsitlevate sätetega nähakse selgelt ette erimeetmete rahastamine, et tagada solidaarsuse ja vastutuse õiglase jagamise põhimõtte järgimine, aitaks ELi toimimise lepingu artikli 80 äramärkimine kaasa selgusele ja õiguskindlusele kõnealuste erimeetmete õigusakti lisamise korral ja tuua esile nende eesmärgi⁸.

ELi toimimise lepingu artiklis 80 sätestatakse, et piirikontrolli-, varjupaiga- ja sisserändepoliitikat käsitleva peatüki (ELi toimimise lepingu artiklid 77–80) alusel vastu võetud liidu õigusaktid sisaldavad vajaduse korral asjakohaseid meetmeid, et rakendada liikmesriikide vahelist solidaarsuse ja vastutuse, sealhulgas finantskoormuse õiglase jagamise põhimõtet. Nagu eespool kirjeldatud, sisaldab käesolev komisjoni ettepanek, sealhulgas esitatud muudatusettepanekud, selliseid meetmeid käsitlevaid sätteid. Kuna kavandatud määrusega taotletakse samaaegselt eesmärgi, mis on lahutamatu seotud, ilma et need oleksid teisejärgulised või kaudsed, ELi toimimise lepingu artikli 78 lõikega 2 ja ELi toimimise lepingu artikli 79 lõigetega 2 ja 4 seotud eesmärkide ja komponentidega, peaks õigusakt põhinema ka ELi toimimise lepingu artiklil 80.

VI – Järeldus ja soovitus

Eelnevat analüüsi arvesse võttes võiks ELi toimimise lepingu artikli 80 lisada ELi toimimise lepingu artikli 78 lõikele 2 ning ELi toimimise lepingu artikli 79 lõigetele 2 ja 4 ning need moodustaksid ettepaneku õigusliku aluse.

Oma 18. veebruari 2019. aasta koosolekul otsustas õiguskomisjon 11 poolt- ja 6 vastuhäälega (vastuhääli ei olnud)⁹ soovitada seepärast kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonil lisada oma raportisse õigusliku alusena ELi toimimise lepingu artikli 80.

⁸ Vt Euroopa Parlamendi õigusteenistuse arvamus SJ-0088/19, punkt 13.

⁹ Lõpphääletuse ajal olid kohal: Pavel Svoboda (esimees), Jean-Marie Cavada, Mady Delvaux (aseesimehed), Gilles Lebreton (arvamuse koostaja), Max Andersson, Joëlle Bergeron, Kostas Chrysogonos, Jytte Guteland, Heidi Hautala, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Julia Reda, Evelyn Regner, Axel Voss, Tiemo Wölken ja Tadeusz Zwiefka.

Lugupidamisega

Pavel Svoboda